

Opa is in de hemel!

Wat is het nu: de wederkomst of het sterven?

In zijn artikel van 22 november 2019 (zie beneden) daagt Willem J. Ouweneel de lezer uit om hem van repliek te dienen. Hij werpt de handschoen. Hierbij trek ik de handschoen aan en wil reageren met dit artikel.

De Bijbel spreekt over het leven na de dood niet in termen van of/of, maar van en/en.

- 1. Gelovige mensen gaan met hun overlijden meteen naar de hemel en leven bij God.**
- 2. Op de jongste dag ontvangen zij als eersten een nieuw lichaam.**

De gestorven gelovige leeft na zijn dood verder bij God in de hemel.

Aan de ene kant wil de Heere Jezus ons ervan overtuigen dat de gestorven gelovige doorleeft bij God in de hemel. Om dat voor eens en altijd en voor iedereen duidelijk te maken koos de Heere ervoor om te laat te komen bij zijn zieke vriend Lazarus. Lazarus lag al vier dagen in het graf toen de Heere Jezus verscheen. De zussen van Lazarus Marta en Maria lieten duidelijk hun ongenoegen blijken, maar de Heere leerde hen dat hun broer niet pas op de jongste dag, maar – met zijn geloof in de Heere – de overgang al meegemaakt heeft van dood naar eeuwig leven. Johannes 11:24-26 *Jezus zei tegen haar: Uw broer zal weer opstaan. Martha zei tegen Hem: Ik weet dat hij zal opstaan bij de opstanding op de laatste dag. Jezus zei tegen haar: Ik ben de Opstanding en het Leven; wie in Mij gelooft, zal leven, ook al was hij gestorven, en ieder die leeft en in Mij gelooft, zal niet sterven in eeuwigheid. Geloof u dat?*

Opstanding op de laatste dag of gaat de gestorven gelovige direct naar de hemel?

Wat wil de Heere laten zien, als Hij met opzet te laat komt om Zijn zieke vriend te helpen?

Om te laten zien dat Hij de macht over de dood had, riep de Heere de overleden vriend met zijn naam 'Lazarus, sta op!' Lazarus reageerde meteen en stond op uit de dood. Johannes 11:42-44 In deze geschiedenis valt ook de term slaap. 'Lazarus slaapt.' Jezus bedoelt dit echter zoals wij ook kunnen zeggen – als iemand overleden is – 'dat iemand is ontslapen'. Johannes 11:11-13 *Dit sprak Hij, en daarna zei Hij tegen hen: Lazarus, onze vriend, slaapt, maar Ik ga naar hem toe om hem uit de slaap op te wekken. Zijn discipelen dan zeiden: Heere, als hij slaapt, zal hij gezond worden. Maar Jezus had over zijn dood gesproken, terwijl zij dachten dat Hij over de natuurlijke slaap sprak. De Heere bedoelt: 'Lazarus is overleden. Hij is dood'. De gestorven gelovige leeft na zijn dood verder bij God in de hemel. De Bijbel noemt dat 'de eerste opstanding'. Zo iemand heeft geen last van de*

eerste dood – zoals bij het overlijden van een ongelovig persoon – maar ook niet van de tweede dood, het definitieve verblijf in de hel. Openbaring 20:6 *Zalig en heilig is hij die deelheeft aan de eerste opstanding. Over hen heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van God en van Christus zijn, en zij zullen met Hem als koningen regeren, duizend jaar lang.* Voor de gelovigen die op aarde volharden tot het einde heeft Christus een plaats naast Zich op Zijn troon. Openbaring 3:21 *Wie overwint, zal Ik geven met Mij te zitten op Mijn troon, zoals ook Ik overwonnen heb, en Mij met Mijn Vader op Zijn troon gezet heb.* We zullen in de hemel met de Heere regeren. Ook Paulus is er trouwens van overtuigd *‘dat de heiligen de wereld, ja zelfs engelen zullen oordelen.’* 1 Korintiërs 5:2,3

<p>De eerste opstanding</p> <p>De gelovige mens gaat na zijn overlijden direct naar de hemel.</p>	<p>Openbaring 20:5 Maar de overigen van de doden werden niet weer levend, totdat de duizend jaar tot een einde gekomen waren. <i>Dit is de eerste opstanding.</i></p> <p>Openbaring 20:6 Zalig en heilig is hij die deelheeft aan <i>de eerste opstanding</i>. Over hen heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van God en van Christus zijn, en zij zullen met Hem als koningen regeren, duizend jaar lang.</p>
<p>De tweede opstanding</p> <p>De opstanding van het lichaam op de jongste dag.</p>	<p>2 Thessalonicenzen 4:14-16 Want als wij geloven dat Jezus gestorven en opgestaan is, zal ook God op dezelfde wijze hen die in Jezus ontslapen zijn, terugbrengen met Hem. Want dit zeggen wij u met een woord van de Heere, dat wij die levend zullen overblijven tot de komst van de Heere, de ontslapenen beslist niet zullen voorgaan. Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem van een aartsengel en met een bazuin van God neerdalen uit de hemel. En de doden die in Christus zijn, zullen eerst opstaan.</p>
<p>De eerste dood</p> <p>De niet-gelovige mens gaat na zijn dood naar het dodenrijk.</p>	<p>Jesaja 14:9-11 Het rijk van de dood beneden raakte om u in beroering, om u tegemoet te gaan, wanneer u zou komen. Het schudt ter wille van u de gestorvenen wakker, al de leiders van de aarde. Het laat van hun tronen opstaan al de koningen van de volken. Zij zullen allemaal het woord nemen en zeggen tegen u: Ook u bent nu zo zwak geworden als wij, u bent aan ons gelijk geworden! Uw trots ligt neergeworpen in het graf, met de klank van uw luiten. Onder u is een bed van maden gespreid, en wormen zijn uw deken.</p>
<p>De tweede dood</p> <p>Met het laatste oordeel gaan de niet-gelovigen naar de hel.</p>	<p>Openbaring 2:11 Wie oren heeft, laat hij horen wat de Geest tegen de gemeenten zegt. Wie overwint, zal zeker geen schade toegebracht worden door <i>de tweede dood</i>.</p> <p>Openbaring 20:6 Zalig en heilig is hij die deelheeft aan de eerste opstanding. Over hen heeft <i>de tweede dood</i> geen macht, maar zij zullen priesters van God en van Christus zijn, en zij zullen met Hem als koningen regeren, duizend jaar lang.</p> <p>Openbaring 20:12-14 En ik zag de doden, klein en groot, voor God staan. En de boeken werden geopend en nog een ander boek werd geopend, namelijk het boek des levens. En de doden werden geoordeeld overeenkomstig wat in de boeken geschreven stond, overeenkomstig hun werken. En de zee gaf de doden die in haar waren. Ook de dood en het rijk van de dood gaven de doden die in hen waren, en zij werden geoordeeld, ieder</p>

overeenkomstig zijn werken. En de dood en het rijk van de dood werden in de poel van vuur geworpen. Dit is de tweede dood.
--

De opwekking van Lazarus. (Rembrandt van Rijn en Vincent van Gogh)

Ook volgens de Heidelbergse Catechismus – een belangrijk belijdenisgeschrift van de Reformatie – gaan de gestorven gelovigen direct naar de hemel.

Heidelbergse catechismus zondag 22 vraag en antwoord 57

Wat troost geeft u de opstanding des vlezes?

Dat niet alleen mijn ziel na dit leven van stonde aan tot Christus, haar Hoofd, zal opgenomen worden, maar dat ook dit mijn vlees, door de kracht van Christus opgewekt zijnde, wederom met mijn ziel verenigd, en aan het heerlijk lichaam van Christus gelijkvormig zal worden.

Jezus zegt: ‘God is toch niet een God van doden?’

In een discussie met de Sadduceeën komt de Heere met dezelfde overtuiging naar buiten: ‘De gestorven gelovigen leven bij God.’ De Sadduceeën geloven niet in de opstanding. Zij voorzien teveel problemen. Bijvoorbeeld als een vrouw meer dan 1 man heeft gehad. Om die reden zou het volgens hen al niet kunnen. Maar Jezus ziet dat duidelijk anders. De Heere vraagt Zich hardop af: ‘Als God zegt dat Hij de God is van Abraham, Izaäk en Jakob, is Hij soms de God van doden?’ Mattheus 22:31,32 *En wat de opstanding van de doden betreft, hebt u niet gelezen wat door God tot u gesproken is, toen Hij zei: Ik ben de God van Abraham en de God van Izak en de God van Jakob? God is niet een God van doden, maar van levenden.* Feitelijk heeft de Heere het over *opstanding uit de dood*, maar hij doelt op het tijdelijke verblijf in de hemel terwijl de opstanding van het lichaam – op de jongste dag – nog moet volgen. In *de gelijkenis van de arme Lazarus* speelt Abraham – die in de hemel is – een hoofdrol. Lucas 16 :19-31 Wat wil het geval? Op het moment waarop de arme Lazarus sterft – NB het leven op aarde gaat nog zijn gewone gang – gaat hij naar de hemel, terwijl de rijke man naar de hel gaat. In de gelijkenis is het mogelijk dat de rijke man zich vanuit het de hel tot Abraham in de hemel richt. Abraham en de arme Lazarus verkeren in de hemel en leven daar. De kloof tussen de hemel en de hel is blijkbaar onoverbrugbaar. De arme Lazarus zou, ook als hij het zou willen de rijke man niet kunnen helpen. Ook helpt het niet – gesteld dat het zou kunnen – dat Abraham naar de broers van de man gaat om hen ervan te overtuigen dat ze voor een andere

opstelling moeten kiezen. 'Ze hebben Mozes en de profeten, zegt Abraham. Als ze zich daardoor niet laten beïnvloeden, helpt het niet – ook niet – als iemand uit de doden opgestaan tot hen komt.'

Abraham, de arme Lazarus en de rijke man.

In de hemel zullen de opgestane gelovigen met Christus regeren.

Veertig dagen na Zijn opstanding uit de dood is de Heere Jezus naar de hemel gegaan. Daar heeft Hij Zich gezet aan Gods rechterhand. Handelingen 1:9-11 *En nadat Hij dit gezegd had, werd Hij opgenomen terwijl zij het zagen, en een wolk onttrok Hem aan hun ogen. En toen zij, terwijl Hij van hen wegging, hun ogen naar de hemel gericht hielden, zie, twee mannen stonden bij hen in witte kleding, die ook zeiden: Galilese mannen, waarom staat u omhoog te kijken naar de hemel? Deze Jezus, Die van u opgenomen is naar de hemel, zal op dezelfde wijze terugkomen als u Hem naar de hemel hebt zien gaan.* Allerlei boeken van het Nieuwe Testament – zoals de Evangeliën maar ook het boek Hebreëën en Openbaring – verwijzen naar het moment waarop Christus Zich zet aan Gods Rechterhand. Lucas 22:69 *Van nu aan zal de Zoon des mensen gezeten zijn aan de rechterhand van de kracht van God.* Vergelijk Hebreëën 1:3 en Openbaring 5:1 Volgens Petrus deelt Christus – aan Gods rechterhand – in Gods macht. 1 Petrus 3:22 *Die aan de rechterhand van God is, opgevaren naar de hemel, terwijl de engelen, machten en krachten Hem onderworpen zijn.* Christus is koning, wanneer Hij op de troon aan Gods Rechterhand zit. Ook Paulus gaat uit van Christus' overwinning op alle machten die tegen Hem opstaan, voortkomend uit Zijn overwinning op dood en schuld en satan. Hebreëën 2:14,15 *Omdat nu die kinderen van vlees en bloed zijn, heeft Hij eveneens daaraan deel gehad om door de dood hem die de macht over de dood had – dat is de duivel – teniet te doen, en allen te verlossen die door angst voor de dood gedurende heel hun leven aan slavernij onderworpen waren.* Na de overwinning op dood en schuld en de satan is het dus een kwestie van tijd totdat alle vijanden onderworpen zijn. De gelovigen die in Christus' overwinning delen, zullen met Hem regeren na hun overgang naar de hemel. Daarover spreekt ook Openbaring 20:4 *En ik zag tronen, en zij gingen daarop zitten, en het oordeel werd hun gegeven. En ik zag de zielen van hen die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het Woord van God, en die het beest en zijn beeld niet hadden aanbeden, en die het merkteken niet ontvangen hadden op hun voorhoofd en op hun hand. En zij leefden en gingen als koningen regeren met Christus, duizend jaar lang.* Vergelijk 1 Korintiërs 6:2,3 In al deze teksten is er een sterke referentie aan de belofte van Psalm 110:1 *Een psalm van David. De HEERE heeft tot mijn Heere gesproken: Zit aan Mijn rechterhand, totdat Ik Uw vijanden gemaakt zal hebben tot een voetbank voor Uw voeten.* De Heere Jezus Zelf verwijst – vóór Zijn lijden en sterven aan het kruis van Golgotha – naar de definitieve overwinning op de machten die tegen Hem opstaan. Mattheus 26:64 *Jezus zei tegen hem: U hebt het gezegd. Maar Ik zeg u: Van nu aan zult*

u de Zoon des mensen zien zitten aan de rechterhand van de kracht van God en zien komen op de wolken van de hemel. Volgens de Heere gaat Zijn Koningschap per direct in na de Hemelvaart. Volgens de engelen bij de Hemelvaart – maar ook volgens de profeet Zacharia – zal de Heere bij de wederkomst Zijn voeten zetten op de Olijfberg. Zacharia 14:4 Op die dag zullen Zijn voeten staan op de Olijfberg, die voor Jeruzalem ligt, ten oosten ervan.

De Heere Jezus Christus gezeten aan Gods rechterhand.

De eerstgeborene uit de doden.

De Heere Jezus is Zelf 'de eerstgeborene uit de doden'. 1 Korintiërs 15:20 *Maar nu, Christus is opgewekt uit de doden en is de Eersteling geworden van hen die ontslapen zijn.* In die zin is de uitwisseling die met de gelovigen plaatsvindt bijzonder mooi. De Heere is 'ons vlees' in de hemel terwijl wij – bij wijze van onderpand van de toekomstige heerlijkheid – de Heilige Geest hebben ontvangen. Efeziërs 1:13,14 *In Hem bent u ook, toen u tot geloof kwam, verzegeld met de Heilige Geest van de belofte, Die het onderpand is van onze erfenis, tot de verlossing die ons ten deel viel, tot lof van Zijn heerlijkheid.*

De Heidelberger over de betekenis van de Hemelvaart van Christus.

Heidelbergse catechismus zondag 18 vraag en antwoord 49

Wat nut ons de hemelvaart van Christus?

Ten eerste, dat Hij in den hemel voor het aangezicht zijns Vaders onze Voorspreker is. Ten andere, dat wij ons vlees in den hemel tot een zeker pand hebben, dat Hij, als het Hoofd, ons, zijn lidmaten, ook tot zich zal nemen. Ten derde, dat Hij ons zijn Geest tot een tegenpand zendt, door wiens kracht wij zoeken dat daarboven is, waar Christus is, zittende ter rechterhand Gods, en niet dat op de aarde is.

De lichamelijke opstanding op de jongste dag.

Bij de opstanding ontmoeten we niet alleen de Heere Jezus Zelf in geestelijke zin. Dat Hij ook een echt opstandingslichaam heeft, toont Hij door in de aanwezigheid van de leerlingen vis en honing te eten. Lucas 24:42,43 *En zij gaven Hem een stuk van een gebakken vis en van een honingraat. En Hij nam het aan en at het voor hun ogen op.* Thomas had – aan de hand van de littekens in handen en voeten en de zijde van Jezus – al geconstateerd dat de opgestane Heere de gestorven Heere was. Johannes 20:24-31 Daarin is de Heere Jezus uniek. Hij is de eerste Die lichamelijk is opgestaan aan de andere zijde van de dood. Handelingen 26:23 De profeten en Mozes zeiden .. *dat de Christus moest*

lijden en dat Hij, als Eerste uit de opstanding van de doden, een licht zou aankondigen aan dit volk en de heidenen. De Heere heeft bij wijze van spreken een bres geslagen in de muur van de dood, om al Zijn volgelingen door te laten van de dood naar het leven. Op die manier – met Zijn dood voor onze schuld en opstanding om ons deel te geven aan de overwinning op de satan – maakt de Heere Jezus ruimte voor al Zijn volgelingen. 1 Korintiërs 15:21-23 *Want omdat de dood er is door een mens, is ook de opstanding van de doden er door een Mens. Want zoals allen in Adam sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden. Ieder echter in zijn eigen orde: Christus als Eersteling, daarna wie van Christus zijn, bij Zijn komst.* Ook hier is sprake van *opstanding*, de opstanding van het vlees. De gemeente van Thessalonica is van mening dat degenen die ontslapen zijn op de jongste dag voorrang hebben bij de opstanding van het lichaam. De apostel Paulus is dit met hen eens. Zo zal het ook gaan. Eerst zal de opstanding uit het graf plaatsvinden van alle gestorven gelovigen, daarna de verandering van de gelovigen die op het moment van de wederkomst van Christus op aarde leven. 1 Thessalonicenzen 4:15-18 *Want dit zeggen wij u met een woord van de Heere, dat wij die levend zullen overblijven tot de komst van de Heere, de ontslapenen beslist niet zullen voorgaan. Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem van een aartsengel en met een bazuin van God neerdalen uit de hemel. En de doden die in Christus zijn, zullen eerst opstaan. Daarna zullen wij, de levenden die overgebleven zijn, samen met hen opgenomen worden in de wolken, naar een ontmoeting met de Heere in de lucht. En zo zullen wij altijd bij de Heere zijn. Zo dan, troost elkaar met deze woorden.* Soms let de Bijbel vooral op ‘de opstanding van de ziel’ in de hemel, soms focust de Schrift op ‘de opstanding van het lichaam uit het graf’. Het laatste – de lichamelijke opstanding – vormt de afrondende vervulling van *de belofte van de opstanding*, maar het eerste – de gestorven gelovige leeft bij God in de hemel – is de eerste fundamentele stap en wordt door de Heere ook *opstanding* genoemd, wat het in feite ook is.

Opstanding uit het graf

Drs. G. de Lange
Bennekom, 22 november 2019

Artikel van Willem Ouweneel

Wat is het nu: de wederkomst of het sterven?

Als predikanten het over ‘de toekomst’ hebben, moeten zij naar mijn mening een beetje duidelijker zijn. Hebben ze het over ‘de hemel’, waar de gelovige naartoe gaat als hij sterft, of over de hemelse toestand die aanbreekt als Christus terugkomt? Twee weken geleden las ik op CIP een prachtige

preek van collega Arie de Reuver over de heerlijke toekomst van de gelovige. Als je die preek nauwkeurig leest, valt er weinig op aan te merken, want bijna steeds heeft De Reuver het over de wederkomst van Christus en over wat er daarna komt. Toch vrees ik dat veel van zijn toehoorders gedacht hebben dat hij het meestal had over wat er op het gelovig sterven volgt. Dat doet hij bijvoorbeeld door te wijzen op de kerkvaders, de hervormers en de mannen van de Nadere Reformatie; mannen die volgens mij juist helemaal niet zo met de wederkomst bezig waren, maar veeleer met het naar-de-hemel-gaan-als-je-sterft.

Als je het hebt over de 'hunkering naar de hemel' dan denkt toch 99% van de toehoorders aan het sterven.

De Reuver: 'Neem nu Paulus; met zijn begeerte om ontbonden te worden en met Christus te zijn. Of Petrus met zijn verwachting van die nieuwe hemel en die nieuwe aarde. En hier (1 Joh. 3:1v.) Johannes met zijn verlangen naar de dag van Christus' verschijning.' Prachtig. Maar is het niet verwarrend om Paulus' uitzien naar het sterven (Fil. 1:23) op één lijn te stellen met Petrus' verwachting van de nieuwe hemel (2 Petr. 3:13) en Johannes' verlangen naar de verschijning? En wat betekent dit woord van De Reuver: 'Johannes (...) verlangt naar huis. En hij is niet de enige. Want het moet je toch wel eens zijn opgevallen in de apostolische brieven hoe die hoop op de heerlijkheid en die hunkering naar huis, naar de hemel, naar de wederkomst van Christus, de jonge gemeente typeerde' Maar weer weet ik niet goed wat de bedoeling is. Als je hebt over de 'hunkering naar de hemel', dan denkt toch 99% van de toehoorders aan het sterven, ook al heb je het direct daarna over de wederkomst?

De Reuver: 'Je kunt over de hemel fantaseren. Dat deed ik in mijn kinderjaren al. Hoe zou het er daar uitzien?' Maar opnieuw denkt 99% van de toehoorders daarbij aan de hemel-van-na-het-ontslapen. Als De Reuver het dan ook over onze heerlijke toekomst heeft, zegt hij afsluitend: 'Met dit vooruitzicht kun je sterven, gemeente. Geloof maar dat niemand zich daar [in de hemel] ooit vervelen zal.'

De Reuver zou gewoon wat duidelijker moeten zijn. Zijn preek is al een enorme sprong vooruit door te focussen op de wederkomst van Christus en wat daarop volgt. Neem enkele van de allerbekendste schrijvers uit de kerkgeschiedenis: Dante Alighieri, Thomas à Kempis en John Bunyan, die alle drie geschreven hebben over de toekomst van de christen, maar dan wel zonder enig oog voor de wederkomst, en met alle nadruk op wat er gebeurt bij het sterven. Vandaag is dat onder zowel gereformeerden als evangelischen een stuk beter; er is veel meer nadruk op de wederkomst. En dat is des te meer omdat we toch al zo weinig weten over wat er na het sterven gebeurt: we zullen bij Jezus zijn (Luk. 23:43) en we zullen bij Christus zijn; dat is geweldig. Maar die toestand wordt niet eens ergens 'de hemel' genoemd. Iedereen die schrijft over 'hoe heerlijk het in de hemel is' (ik heb het nu niet over De Reuver), doet dat altijd met beelden die óf ontleend zijn aan het Messiaanse vrederijk dat met Christus' komst aanbreekt, óf aan de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Laten we eens ophouden met die bijbelvervalsing.

In het Nieuwe Testament leidt het sterven nergens tot de hoogste en uiteindelijke christelijke bestemming

Voor sommigen is het een verrassing te ontdekken hoe weinig het Nieuwe Testament expliciet spreekt over de 'tussentoestand' (tussen sterven en opstanding). Paulus' verlangen om 'heen te gaan en met Christus te zijn, want dit is verreweg het beste' (Fil. 1:23) kan onmogelijk slechts een beschrijving van de 'tussentoestand' zijn, maar moet zich uitstrekken tot de eeuwigheid, met de nadruk op Christus' wederkomst, want dit is wat hij volgens deze zelfde brief feitelijk verwachtte:

'(...) de hemelen, waaruit wij ook de Heer Jezus Christus als Heiland verwachten, die het lichaam van onze vernedering zal veranderen tot gelijkvormigheid aan het lichaam van zijn heerlijkheid' (3:20v.).

Wanneer Jezus zegt: 'In het huis van mijn Vader zijn vele woningen... Ik ga heen om u plaats te bereiden. En als Ik ben heengegaan en u plaats heb bereid, kom Ik weer en zal u tot Mij nemen, opdat ook u zult zijn waar Ik ben' (Joh. 14:2v.), heeft Hij het helemaal niet over de 'tussentoestand' – zoals veel christenen denken – maar over zijn wederkomst. En wanneer Paulus zegt: 'Wij weten, dat als onze aardse tent waarin wij wonen, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, een eeuwig huis, in de hemelen' (2 Kor. 5:1), dan doelt hij duidelijk op het opstandingslichaam.

Zelfs als je naar Luk. 23:43 kijkt ('vandaag zult u met Mij in het paradijs zijn') moet je je toch afvragen hoe de ontlichaamde toestand van een gelovige ooit de 'eeuwige gelukzaligheid' zou kunnen uitmaken. In het Nieuwe Testament leidt het sterven nergens tot de hoogste en uiteindelijke christelijke bestemming. Paulus sprak dan ook niet van een verlossing uit het lichaam, maar van de uiteindelijke verlossing van het lichaam zelf, nl. in de opstanding (Rom. 8:23).

Waar christenen naar uitkijken is niet een 'hemels hiernamaals', waarin zij ontdaan zullen zijn van het lichaam, maar zij 'verwachten en verhaasten' 'de komst van de dag van God, ter wille waarvan de hemelen in vuur gezet zullen vergaan en de elementen brandend zullen wegsmelten.' Ja, wij 'verwachten naar zijn belofte nieuwe hemelen en een nieuwe aarde waar gerechtigheid woont' (2 Petr. 3:12-14).

Willem Ouweneel